

ՄՇԱԿՈՒՄ

— Արևել իզոն մեջ չեմ ասում, ինքն ուզում եմ, որ որևէ արվեստորան դա որոշի: Ես չունեմ կոնցեպցիա, չունեմ գերխոյան, չեմ համարում, որ արվեստը ճշմարտությանը հասնելու ճանապարհ է: Բարձր, բայց բարձր նորաստեղծներ չեմ հետադիմում:

— Ուրեմն ո՞րն է նկարչուդ նորաստեղծը:

— Ուզում եմ մեջս նայելով մաքրվել: Առաջարկում եմ բոլորին աշխատելիս իրենց ներքո մայել: Տարկվելու մասին մի արվեստական գրել է մա ծեփոցը բոնոմ ա Բո միջով Բեզ ասում է: Ինքն այդպես եմ վերաբերում ինձ: Ուզում եմ, որ

ինձորնացիային:

— Ինձորնացիներն ոչ թե վերցնում ես, այլ ստում, ուսում ես իրեն սնունդ ու նոր բան ես ստեղծում, որը նախորդներին չի նմանվում:

— Կիևում ի՞նչ են ասում այդ ինձորնացիային ի՞նչ ես գումարել:

— Կիևում ասում են, որ ես յափազանց արդիական եմ, բայց ժամանակակից նկարչի եմ սուր խոսքով: Միեւնույն ժամանակ ասում են՝ բայց նախադասական եմ: Հայկական մանրանկարչությանը ծանր մարտիկ ասում են՝ բայց ազգային եմ, միջնադարից եկող, միեւնույն ժամանակ՝ կոմունիստական

քվակաճին, երբ 35 տարեկան էի: Այդ ընթացքում անախորհուրդ էի նկարել, չէի կարողանում, մեկ էլ գրեցի, ասեմ նկարչի բաներով, որովհետեւ ես ինձ չեմ կարող գրող համարել: Հետ ամեն օր գրառումներ էի անում քրքի վրա: Երբ դարձան մեծ ծավալի, հասկացա, որ սակից դուրս չեմ գա: Հասկացա, որ չեմ կարող եմ նկարել, ես գրել: Նկարչի խանութ կնոջ դուստրը բարձրագրեց, սկանդալ սարկեց:

— Այդ խանութն նկարչից Բո խոսք սեփականի մեջ ո՞րն է նախընտրում:

— Երբ որ աշխատեմ եմ, ու նյու

«Ես մենակ եմ մնացել՝ արվեստաբաններից, իզուրից... ու հասել եմ ազատության»

«Կարծիք մահճակալի մեջ լնամ եր հոգման բազալորը, կողմի սոխակ արոսն եր վրան բազը Նկարակալին կարծիք կսավն եր կաղույս աններով, ու անների մեջ հեփաքներ էին գունեղ սուկե-խառն: Տարտիմակ նկարչներ եմ այդ բազալորները»: Շրջանակի մեջ կախված նկարի ֆոնը կարծիք է, ու բազը գլխին արտաի գրկում սոխակ մի ձի գլուխն է դրել: Առաջին մեջքերումը բանաստեղծությունից է «Սցենարի» հիեոդոլությունից երկուրդ կսավն նկարագրություն ուր վերնագիրը «Նկարիչ արտա» է: Բաներով գրված ու ներկերով գրված հեփաքների հեղինակը Երվանդ Ջոյար բանգարանում ցուցահանդես բացած Բորիս Եղիազարյանն է: Մի Բանի օր առաջ ցուցահանդեսի բացման օրը, նկարների վերնագրերն արագ-արագ մեջքի քրքին: Երբ կողմ կողմի գրեմ առանց չափերների ու ստորակետի կցնկալվի իրեն բանաստեղծական սող, բայց դա նախընտրում եմ չանել: ցուցահանդեսի կսավների կողմից փակցված փոփոխ մանրադասումների մոտ դրամը ընդամենը նկարների բանաստեղծական վերնագրեր են: Եվ Բանի որ այդ բանաստեղծ-նկարիչ-արտա Բորիս Եղիազարյանը, դեռ Կիև չի մեկնել, ինչ ասում է իր ասելով «հանգամանների բերումով») դաստեղծություններն զերտասեցի, որ ես հարցեր ասմ, ու ինչ խոսի:

«Անտան երգ» («Տարտա եղանակներ» արտա)

ին նկարներն այդ խնդրն առաջագնեն: Դրա համար ես նույնիսկ չեմ բողոքում, որ մեջս կոնցեպցիաներ աստացանան, որ սահմանափակարյան մեջ չընկնեմ:

— «Փոփոխ հեփաք», «Տասիս հեփաքից»... հեփաքներից բաժանելի գույները կարծում եմ եր ասն գույներում («Էս աշխարհի իմ տունը», 94 թ.):

— Իհարկե, էլ տունը, որ նկարել եմ, հիեոդոլության մեջ կա Աղաբախում, Բարից գրողական տուն էր ծանր Բարի Բանի վրա գրած: Բայց էլ տունը ասմարի դեռ յուսավոր էր ու բայ ասմ:

— Դրա՞ համար արքեր գույնի Բարախիսիաներին սուկու փոփ ես Բանի:

— Զգիտեմ, թե ուկից արեցից է գաղիս, բայց գույնը ինձ չէր հեփում, որ ես էլ յուրիս մասին խոսեի, ու սակի էլ եմ օգտագործել: Եղ սեփեր մեջ, հիեոմ եմ, մեջ ասեցը Աստված էին վաստաբանում:

— Բո բազալորները, նկարում աշխարհի համախ գանցի՞ ասեմ, թե՞ Բասակուսու, թե՞ աշխարհի միջօրեականների վանդակների մեջ ես «հղախորում»:

— Միջօրեականը, որ ասացիք, նոր միտ է: Երբ անում էի, կարողացա դասառ փող մանրությունից հիեոդոլության մեջ սեղավորված զեղազիսակ խորալիքը: Բազի այդ, ինձնաբերից որ նայում եմ, աշխարհը մեջ որ վանդակների կամ ավելի ծիւս խոսակալի Բարախիսիաների էր բաժանված: Ինչիան վերեցիք եմ նայում, երկին Լոլան նման է խոսակալի: Որտեղից որտեղ եմ հասնում, մեկ էլ հիեոմ եմ, որ Վերածննդի վարդեններ Էսիկ էին անում վանդակների բաժանելով, որ բայ չափերի մեծացնելին ես էլ ուղեցի վանդակների բաժանելի ու նկարել: Հետո այդ խաղն ինձ դուր եկավ: Նկարելիս էլ բանը չեմ ասածում, նկարելիս ապրում եմ: Մեմ բոլոր նկարչներս, ինձորնացիայով եմ մնալի Բարախիսիաներից միայն Միխեյանցի, Պիկա, Սոր, Ջոյար, Մարյան եմ ասել, ինձորնացիս ունեմ, բայց ինձորնացիս ասանալով մնում ես մեկնալ:

— Դու ի՞նչ ես ուկիացրել այդ

ժամանակների մոդեռն նկարիչ:

— Իսկ Հայաստանում ի՞նչ են ասում:

— Ո՞վ արվեստաբանները: Այն արվեստաբանները, որ հեղինակություն են, որով նկարչի անուն են բարձրացնում, ինձնով չեն գրալվում, ուստի դուրս չեն դարձնում:

— Իսկ դու ուզո՞ւմ ես նրանց կողմից նկարվել:

— Անդայան: Եվ ոչ միայն: Ուզում եմ կարծիք հայտնել, գրեմ, ես դրանից դաս եմ առնում: Կասակով ասում եմ երբ որ ինձ գոփում են, ես բայ վաս եմ գրում: Բայց երբ շախմատում եմ, դա էլ ինձ օգուտ ասիս: Ցուցահանդես եմ բացում, ուրախանում եմ, ու մի մեծ խնդիր է կանգնում՝ «եսնում եմ ինչ չեմ արել»:

— Բանաստեղծություն գրում ես այն ժամանակ, երբ չե՞ս նկարում: Նկարների բանաստեղծական են վերնագրերը թվեմ «Կարծիք աշխարհ», «Կանաչ աղյուծ», «Անիվի գյուտասարը կնոջ հեռ», «Երկի փող»:

— Բանաստեղծներն նախանում եմ, իսկ որ ասում ես նկարներս բանաստեղծական են, համաձայն չեմ: Իմ ընկալմամբ ավելի երաժեշտական են: Բայց ես այդ երաժեշտությունը շեղում եմ ավելի դառն կոմունիստականի մեջ: Ինչ վերաբերում է իմ արձակ բանաստեղծություններին, ասեմ էլ չեմ գրում: Իմ կյանքում 3-4 ամիս ծանր հոգեկենսակ ապրեցի՝ 90

թի թավարում, վրձինը չի հեփում, միջանում եմ մասնորով, դնում եմ գեանին, փշում վրան, ցուր լցնում, Բարով Բարում, կոլումներ անում:

— «Փարաբանովի հիեուսակին», փակագծերի մեջ մի վերնագիր գտա, բայց բայ գործեր կան «ղեղի» Փարաբանով:

— Ես ոչ մի անգամ չեմ բացնում, որ էլ ինչու անեմ Փարաբանովի մոտ եմ ասել, կիսակ, սուրբի, բայց երբեք դաստն չեմ արել: «Փարաբանովի հիեուսակին» անունն եմ դնում, որ հիեուսակին, թե դա նրանից ազդված փորձ է: Փարաբանովի համար նյութի առանձնափակում չկա: Այդ սեռակցից ես նրանից եմ տարբերել:

— Այսօր բասերն ասում են, թե նկարչությունը սպասել է իրեն:

— Զգիտեմ, որ աստիակներն են սպասել, բայց որ նկարչությունը սպասել է, ընդամենը կարծիք է: Իմ սերելի, սաղանդավոր նկարչությունից բասերն ասում են լավ էի, ամոք է, ինչիան կարելի է կսավի վրա նկարել: Մեռելիս քան է, հոգեուրբան է, ինչիդ՝ կարող է ինձ իրեն սպասել: Նկարել ես, հասել ես ինչ որ սպեցիանի, հեռն գա:

— Իսկ դու հասե՞լ ես որևէ առիժանի: Որի՞ն:

— Որեմ այդ: Հասել եմ մի բայ լավ բանի ես բայ ասում եմ արդեն: Երբեք ինձ վրա չի ազդում հիմա մոդա չի կսավի վրա նկարելը կամ մասն բաներ, Կսավից հետո քրքի վրա եմ նկարում, ակցիաներ եմ անում, նախագծեր անեմ, որ բայ հեռախոսի եմ ու թե ֆինանսավորող գեանն դրամ էլ կներկայացնեմ: Բայց չեմ կնքում անում որևէ բանի վրա: Ասված ոնց յուրաքանչյուր օրը ասիս է, աղյուծ եմ: Ազգս եմ, անգամ դայանափակություններն չունեմ ինձ հեռ: Մրան այստիպի ազատության եմ հասել:

— Որտե՞ս Բանաստեղծություն գրում ես:

Արևմտյան ցուցահանդես՝ ՏՏ անկախությունից սարկարչին

Երեւոթքի սեփեթերի 17-ին, երկույան ժամը 7-ին Արևմտյան ցուցահանդեսի մեջ բացումը կատարեցա՝ «ժամանակակից հայկական արվեստ»-ի ցուցահանդեսին նուիրում 77 5-րդ արեղարժին:

Ցուցահանդեսը կամակերտում էր 77 Արևմտյան ցուցահանդեսի և Բարախիսիաների կերտումի կողմն զորակցութեամբ (հովանավորութեամբ) ԳՐԸ Միութեան Ցունասարի Կերտանական մասնաժողովին:

Իրենց սեղծագործութիւններով սոյն ցուցահանդեսին մասնակցեցան Բանդակագործ Վահրամ Յովակիմեան, զեղանկարիչներ Կարլոս Մատեաեան եւ Դեմիտրի Գարուկեան եւ գրաֆիկ Մամվիլ Դամբարձումեան: (Բոլորն ալ հայաստանցի):

Ցուցահանդեսի բացումը կատարեց Արևմտյան ցուցահանդեսի սեղակալ իկին է. Էվանկելիստ, որ խօսքի մեջ անդարձարձա հայ-յոյն ժողովուրդներու երթարթեան եւ բարեկամութեան սերս կաղերուն, որով կամաղողուն:

Ցուցահանդեսի կողմին սեղի ունեցաւ նաեւ ընդունելութիւն: ՏԻՎԻՍ, ԱՊՊՊԱՆԱՅ, Արևմ

ԳԱԹ-ում կնշվի Գուսան Չիվանու 150-ամյակը

Երեւան, 19 ԱՅՊՏԵՍԵՐԻ, ՓՄՍ: Սեփեթերի 25-ին Գրականության եւ արվեստի բանգարանում հանդիսավորութեամբ կնշվի Գուսան Չիվանու 150-ամյա հոբելյանը: Այդ առիթով ԳԱԹ-ը առաջին անգամ կներկայացնի բանգարանի հավանաններում դաղիկը Չիվանու անսիղ սեղծագործությունները, ծեղագրերը: Գուսանի սեղծագործությունը նկիրված գերկույթի ընթացքում նրա երգարվեստի առանձնահատկությունները կներկայացնեն ԳԱԹ-ի աշխատակիցներ՝ երաժեշտական բանդի վարիչ Յողիկ

Բեխարյանը եւ բասերական բանդի վարիչ Բախսիար Դովակիմյանը: Յերկույթի համերգային բաժնում հանդես կգա Դայաստանի ժեսակալ ուղղորդելութեամբ «Մայր Նովա» աւուդական երգի խումբը՝ Յովանա Պողոսյանի գլխավորութեամբ: Դորբյանի առիթով նույն օրը ԳԱԹ-ում կբացվի փոփոխ ցուցադրություն նկիրված Գուսան Չիվանու: Ցուցադրությունը կներկայացնի Չիվանու սեղծագործություններից անհայտ ծեղագրեր, որով դաղիկում են ԳԱԹ-ի արխիվներում:

Բեյրութաբնակ Երվանդ Արաջյանի նվիրասվությունը Էջմիածնի քանդաքանին

Երեւան, 19 ԱՅՊՏԵՍԵՐԻ, ԼՈՅՅԱՆ ՏՄՊԱՆ: Բեյրութաբնակ հնագետ, դրամագետ ու դասաբան Երվանդ Արաջյանը վերջերս Մայր աթոռ սր. էջմիածնի քանդաքանին նվիրաբերեց քանկարծել նմուշներ սեփական հավանանից: Գրիգոր Լուսավորչի փոփոխ կամե կիսանդին (6-րդ դար), ինչոպես նաեւ Արաջյան (մ.թ.ա. 2-1 դդ.) եւ Ռուրիկյան (11-13 դդ.) երջան

ների 20 մեթաղաղամների հավանան: «Այս նվիրասվությունը Մայր աթոռի եւ հայրենիքիս նկատմամբ ունեցած իմ սիրո եւ նվիրավորության արտահայտությունն է», Վեհափառ հայրաղթեան արժեներն հանձնելիս ասել է Ե. Արաջյանը: Ինչոպես արդեն սեղակագրել եմ, վերջերս երեսնամյա բացվեց նաեւ Երվանդ Արաջյանի դրամների հավանանի ցուցահանդեսը:

Տնկաստանում էլ են «չախ» էլեկտրագծեր անցկացնում

19 ԱՅՊՏԵՍԵՐԻ, ՎՕԱ: Դեղկասանի ուսեղանությունը հայտնեց, որ Արեւսեյան Բեզգալիս նահանգում սեղի ունեցած քանգորյա համերգի ժամանակ անվազն 17 մարդ է տղանվել էլեկտրական հոսանից, երբ ծաղի ծյուղը, որի վրա բարձրացել էին այդ մարդիկ:

կոսրվել է, եւ նրան ընկել են էլեկտրալարի վրա: Դանդիաստանների միջեւ հոնցոց է սկսվել, որի հետեանով անվազն 18 մարդ վիրավորվել է Այդ միջադեղը սեղի է ունեցել կաղարթա Բարախիսի 60 կմ հեռավորության վրա, դեղի հյուսիս-արեւել:

Ամերիկյան շոփի ասղ Թոմ Փեթրին ամուսնալուծվեց

Ամերիկյան շոփի ինեյեկտուալ ասղերից մեկը՝ Թոմ Փեթրին, դժվար վիճակում հայտնվեց: Իսկ գուցե, հակասա՞կը՝ նրա վիճակը բարելավվեց: Ո՞վ գիտի: Մամուլն այս ասղաբ հաղորդեց, որ Փեթրին եւ նրա կնոջ Չեյնի 22 տարվա համատեղ կյանն ավարտվում է: Չեյնը հայտարարեց, որ հեռանում է ամուսնուց: Չեյնի փաստաբան Երեղիկ Գլասմանն ասել է, թե «ամուսնալուծության դասաբար անհարթաարելի սարաձայնություններն են»:

Դարցը լավելու է Լուս Անքելեսի Բարախիսի գերագույն դասարանում Չեյնի խոսքերով, Թոմն արդեն լել է Լուս Անքելեսի տունը, որեղ ամուսնուցեւն աղյուծ էին իրենց 14-ամյա դստեր Քի: մի հեռ: Չույզի ակաղ դուստրը՝ Աղիան, 21 տարեկան է: 42-ամյա Թոմ Փեթրին այս սարվա փեռլարիս արժանագաղ Գրեմիի մրցանակի՝ «Ցուղոնք նուս հաու իր ֆիլմ» («Դու լղիես, թե դա ինչ զգաղում է») երգի համար: ԱՍՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

Ռեկի ասղը երկրորդ անգամ վիրավորվեց հրազենից

Ռեկի ոճի երաժեշտության ասղ Թուվաթ Հախուրը ծանր վիրավորվել է հրազենից եւ սեղակոխվել Լուս Վեզալի հիվանդանոց: Լրան վիրահասած թիւկներն ասել են, որ 25-ամյա երգի վիճակը ճգնաժամային է: Թիւկները սեղակված հեռագրել են երգի աղ բոլը: Ոսեղանությունը հաղորդեց, որ Հախուրը եւ նրա ընկերները ծանր Բարախիսի քանգորյա համերգի ժամանակ մարտի մարտից հետո, ինձնաւարտով ուղեւորվել են դեղի զեւերային ակուրը: Դանկարծ նրանց ժամաղարից կերել է մի սեփեսա, որի ողեղներեցից մեկը կրակ է բացել Հախուրի վրա: Ի դեղ, Ռեկի ասղը երկրորդ անգամ է վիրավորվում հրազենից: 94 թվականի Նոյեմբերին Մանեթրեբին երաժեշտական ընկերությունում մի ակաղակ հարձակվել էր երգի վրա, քաղանկ եւ հրազենով վիճակորել նրան: Ոսեղանությունը հաղար դղար է խոստացել երգի վրա կատարված հարձակմանը վերաբերող սեղակությունների համար: ԱՍՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՍՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

